

NORGES HØYESTERETT

Den 15. mai 2017 avsa Høyesterett dom i

HR-2017-959-A, (sak nr. 2017/15), sivil sak, anke over dom,

I.

A (advokat Fredrik Edvardsen)

mot

Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ) (advokat Ervin Auren – til prøve)

II.

Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ) (advokat Ervin Auren – til prøve)

mot

A (advokat Fredrik Edvardsen)

S T E M M E G I V N I N G :

- (1) Dommer **Arntzen**: Saken gjelder verdierstatningskrav fra kreditor etter at debitor hadde overdratt to eiendommer til ektefellens rådighetsdel av felleseiet, jf. ekteskapsloven § 51.
- (2) A og B giftet seg i 2004. De bosatte seg i Genève i Sveits, der han drev investeringsvirksomhet.
- (3) B inngikk i mars 2004 en avtale om verdipapirhandel med Enskilda Securities ASA, som senere er fusjonert med Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ) (heretter omtalt som SEB eller banken). Avtalen var en såkalt terminavtale og innebar i korthet aksjehandel med utsatt oppgjør. B hadde som kjøper risikoen for kurssvingninger; han fikk fortjeneste når aksjekursen steg frem mot oppgjørstidspunktet, men måtte bære tapet dersom kursen falt. Terminhandelen innebar betydelig risiko for B.
- (4) Høsten 2006, da terminavtalen i det vesentlige omfattet 350 000 PRVT-aksjer og 400 000 TMGI-aksjer, falt aksjekursene. Banken fremmet krav om innbetaling av nærmere tre millioner kroner i sikkerhet. Dette ble delvis etterkommet ved at 100 000 TMGI-aksjer, som B lånte av en bekjent, ble stilt som sikkerhet. Bankens krav om ytterligere sikkerhet på rundt én million kroner ble ikke innfridd. Våren 2007 falt aksjene betydelig i verdi.

- (5) Ved tinglyste ektepakter datert 3. mars og 16. april 2007 overdro B fritidseiendommene gnr. 96 bnr. 42 i Lillesand kommune og gnr. 153 bnr. 33 i Sigdal kommune til As rådgighetsdel av felleseiet. Begge eiendommene var pantsatt.
- (6) Sommeren 2007 lukket SEB Bs posisjoner, og aksjene hans ble tvangssolgt i perioden høsten 2007 til våren 2008. Banken fremmet krav om dekning av den resterende delen av sitt utestående, og tok ut stevning mot B. Ved Oslo tingretts dom 8. april 2011 ble B dømt til å betale SEB rundt 14,5 millioner kroner med tillegg av lovens forsinkelsesrente og sakskostnader. Dommen er rettskraftig og følgelig tvangsgrunnlag for bankens utestående.
- (7) A solgte i desember 2009 eiendommen i Sigdal for 3,03 millioner kroner. Eiendommen i Lillesand ble solgt i september 2011 for 15,5 millioner kroner. I forbindelse med salgene innfridde hun ektemannens påhvilende pantegjeld.
- (8) Ved forliksklage i september 2012 fremmet SEB krav om verdierstatning etter ekteskapsloven § 51 mot A. Kravet ble fulgt opp ved søksmål, og Eiker, Modum og Sigdal tingrett avsa 5. september 2013 dom med slik domsslutning:
- "1. A dømmes til innen 2 – to – uker fra denne doms forkynnelse å betale kr. 3 300 000,- – tremillionertrehundretusen – til Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ).**
  - 2. Saksomkostninger tilkjennes ikke. "**
- (9) Tingretten kom til at vilkårene i ekteskapsloven § 51 bare var oppfylt for overføringen av eiendommen i Lillesand, og at bankens krav måtte begrenses til berikelsen fordi A hadde vært i god tro, jf. andre ledd. Tingretten fant også at det var grunnlag for lemping.
- (10) Både A og SEB anket til Borgarting lagmannsrett, som 9. november 2016 avsa dom med slik domsslutning:
- "1. A dømmes til å betale 7 930 000 – sju millionernihundreogtrettitusen – kroner til Skandinavia Enskilda Banken AB (publ) innen to uker fra forkynnelsen av denne dom, med tillegg av lovens forsinkelsesrente fra forfall til betaling skjer.**
  - 2. I saksomkostnader for lagmannsretten betaler A 269 970 – tohundreogsekstinitusenihundreogsytti – kroner til Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ) innen to uker fra forkynnelsen av denne dom.**
  - 3. I saksomkostnader for tingretten betaler A 257 100 – tohundreogfemtisjatusenettthundre – kroner til Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ) innen to uker fra forkynnelsen av denne dom."**
- (11) Lagmannsretten kom til at vilkårene i ekteskapsloven § 51 var oppfylt for overføringene av begge eiendommene, og at A ikke hadde vært i god tro. Ved beregningen av gavenes verdi etter første ledd ble det gjort fradrag for pantegjelden påheftet eiendommene på gavetidspunktet i den utstrekning den samme gjelden var effektiv på salgstidspunktet. Lagmannsretten fant at A hadde handlet forsettlig. Vilårene for lemping var følgelig ikke oppfylt.
- (12) Begge parter har anket til Høyesterett. Anken fra A gjelder lagmannsrettens bevisbedømmelse og rettsanvendelse, mens SEBs anke gjelder rettsanvendelsen. Bortsett

fra at det ikke lenger bestrides at B var insolvent på gavetidspunktet, står saken i samme stilling som for lagmannsretten.

- (13) *Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ)* har i korte trekk gjort gjeldende:
- (14) SEB har to verdierstatningskrav mot A hjemlet i ekteskapsloven § 51 første ledd.
- (15) Det forelå klar gavehensikt da de to fritidseiendommene ble overført fra B til A i 2007. Formålet var å skjerme eiendommene fra kreditorbeslag.
- (16) Eiendomsoverdragelsene var vederlagsfrie, og det skjedde derved formuesoverføringer fra B til A. A overtok ikke ansvar for ektemannens gjeld. Hennes etterfølgende nedbetaling av gjelden da eiendommene ble solgt, utløser et tilsvarende regresskrav mot ham. Det er da ikke grunnlag for å gjøre fradrag for pantegjelden ved vurderingen av om det dreier seg om gaver, verken på grunnlag av vederlagsbetraktninger eller verdiberegninger.
- (17) A har uansett ikke ført bevis for at den underliggende effektive pantegjelden tilsvarte eiendommenes verdi. Det må da legges til grunn at det skjedde formuesoverføringer fra B til A.
- (18) Ved verdivurderingen skal eiendommenes brutto nåverdier legges til grunn. A var ikke i god tro, og hennes ansvar omfatter da også verdistigningen. De subjektive vilkårene for lemping er ikke til stede.
- (19) Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ) har nedlagt slik påstand:

"Anken fra Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ)

1. A dømmes til å betale kr. 17.430.000 til Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ) med tillegg av lovens forsinkelsesrente fra 21. oktober 2012 til betaling skjer.
2. Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ) tilkjennes saksomkostninger for alle instanser.

Anken fra A

1. Anken forkastes.
2. Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ) tilkjennes saksomkostninger for Høyesterett."

- (20) A har i korte trekk gjort gjeldende:
- (21) SEB har ikke noe krav i medhold av ekteskapsloven § 51 fordi det ikke skjedde noen formuesoverføring mellom ektefellene, og følgelig ingen gavetransaksjoner fra B til A.
- (22) Da ektepaktene ble opprettet, var begge eiendommene pantsatt til sikring av ulike fordringer mot B, som da var insolvent. A overtok det reelle ansvaret for ektefellens gjeld og må derved anses for å ha ytet vederlag for eiendommene. Ansvar materialiserte seg da hun innfridde gjelden i forbindelse med at eiendommene ble solgt. Det var aldri

meningen at hun skulle kunne gjøre regresskrav gjeldende mot ektefellen. Et regresskrav ville uansett vært uten verdi.

- (23) Så lenge pantegjelden var i samme størrelsesorden som eiendommenes antatte markedsverdi uten heftelsene, ble det under ingen omstendighet overført netto formuesverdier til A. I den grad det ble overført en positiv nettoverdi, begrenser gaveelementet seg til denne nettoen.
- (24) A var i god tro, og hennes ansvar må da uansett begrenses til berikelsen, jf. § 51 andre ledd. Alternativt er det nettoverdien av eiendommene på gavetidspunktet – eventuelt den forholdsmessige nåverdien av gaveelementene – som skal legges til grunn ved beregningen av ansvaret etter bestemmelsens første ledd. Ansvaret må under enhver omstendighet lempes.
- (25) A har nedlagt slik påstand:

"Anken fra A:

1. A frifinnes.
2. Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ) dømmes til å betale As saksomkostninger for tingretten og lagmannsretten, og det offentliges saksomkostninger for Høyesterett.

Anken fra Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ):

1. Anken forkastes.
2. Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ) dømmes til å betale As saksomkostninger for tingretten og lagmannsretten, og det offentliges saksomkostninger for Høyesterett."

- (26) *Jeg er kommet til at ankene ikke kan føre frem.*
- (27) Spørsmålet er om overføringene av de to fritidseiendommene fra B til A gir grunnlag for krav om verdierstatning etter ekteskapsloven § 51, som bestemmer:

"Har en ektefelle gitt den andre en gave, kan den som da hadde fordring på giveren, og som ikke kan få full dekning hos ham eller henne for sin fordring, holde seg til den andre ektefellen for verdien av det som er overført. Dette gjelder likevel ikke hvis det bevises at giveren fortsatt var utvilsomt solvent. Hvis det er ytet vederlag, skal det trekkes fra ved beregningen av verdien av det som er overført.

Kreditorens krav mot en godtroende gavemottaker er begrenset til den berikelsen som mottakeren har oppnådd ved gaven. Utbytte som gavemottakeren har vunnet i god tro før kravet ble gjort gjeldende ved søksmål, kan ikke kreves tilbakeført.

Reglene om lempning av ansvaret i lov om fordringshavernes dekningsrett § 5-12 andre ledd gjelder tilsvarende."

- (28) Formålet med bestemmelsen er å beskytte enkeltforfølgende kreditorer mot illojale gavedisposisjoner mellom ektefeller. I forarbeidene til ekteskapsloven – NOU 1987: 30 side 93 – står det følgende om behovet for en slik beskyttelsesregel:

"Når hver av ektefellene som den store hovedregel bare forpliktes ved egne disposisjoner, og kreditorenes beslagsrett derfor er begrenset til aktiva som debitor ektefellen eier, er det klart at formuesoverføringer mellom ektefellene vil kunne

virke til kreditorenes skade. En ektefelle som frykter kreditorforfølgning, kan overføre midlene til den annen, og hvis en slik disposisjon står seg, vil dermed den formuesmasse kreditorene kan ta beslag i bli redusert. Slike disposisjoner ektefeller i mellom er for kreditorene særlig betenkelig, idet avhenderen normalt faktisk får glede av midlene fortsatt."

- (29) Bestemmelsen er med andre ord foranlediget av begrensingene i kreditorenes beslagsrett sammenholdt med interessefelleskapet mellom gavemottaker og giver.
- (30) A har verken bestridt at SEB hadde en fordring mot B på overdragelsestidspunktet, eller at banken ikke kan få full dekning hos ham. Hun bestrider heller ikke at B var insolvent da ektepaktene ble tinglyst våren 2007. Spørsmålet er om de to fritidseiendommene ble gitt henne som gave.
- (31) Gavebegrepet er ikke definert i ekteskapsloven. I rettspraksis er det lagt til grunn at det foreligger en gave "hvis det er skjedd en formuesforskyvning i gavehensikt", jf. eksempelvis Rt-2014-1248 avsnitt 38. Gavebegrepet kan derfor sies å bestå av et objektivt og et subjektivt element.
- (32) Jeg ser først på kravet om at det må foreligge en formuesforskyvning.
- (33) Det klare utgangspunktet er at det foreligger en formuesforskyvning dersom et formuesgode overdras uten at det svares vederlag. I vårt tilfelle har A fått overført to fritidseiendommer til sin rådighetsdel uten å betale for det. Spørsmålet er hvilken betydning det har at eiendommene var pantsatt.
- (34) Det er på det rene at A ikke overtok det personlige ansvaret for ektemannens gjeld. Hun har imidlertid anført at hun *reelt sett* overtok ansvaret for pantegjelden, og at hun derved ytet vederlag for eiendommene tilsvarende gjelden hun nedbetalte da de senere ble solgt.
- (35) Så lenge A ikke overtok det personlige ansvaret for gjelden, er det etter mitt syn ikke naturlig å anse hennes etterfølgende nedbetalinger som vederlag. Nedbetalingene av pantegjelden må snarere sees som utslag av egenskaper ved eiendommene; nemlig at de var pantsatt. På samme måte som ved tinglige heftelser, ble eiendommene overdratt med både rettigheter og plikter. Panteheftelsene innebar at A fikk forpliktelser som realkausjonist. Hennes alternativ til å benytte salgsvederlagene til nedbetaling av pantegjelden ville vært å selge eiendommene med påhvilende heftelser, men da for en tilsvarende lavere pris.
- (36) A har videre anført at vilkåret om at det må foreligge en formuesforskyvning er betinget av at eiendommenes markedsverdi oversteg den påheftede pantegjelden, det vil si at eiendommene hadde en positiv nettoverdi på overdragelsestidspunktet. Etter hennes syn var disse størrelsene "omtrent i balanse", slik at det ikke forelå noen positiv verdi. Jeg er ikke enig i at dette kan legges til grunn.
- (37) Både eiendommen i Lillesand og i Sigdal var påheftet pantobligasjoner pålydende til sammen henholdsvis 9 millioner kroner og 3,2 millioner kroner. A har ikke fremlagt noen oversikt over gjeldshistorikken knyttet til de ulike obligasjonene, og det er ikke tilfredsstillende dokumentert hvor store de underliggende gjeldsforpliktelsene var på overdragelsestidspunktene.

- (38) Eiendommenes daværende markedsverdi er heller ikke søkt dokumentert på annen måte enn ved henvisninger til utvalgte uttalelser om gjennomsnittlig prisvekst på fritidseiendommer i de aktuelle kommunene. Eiendommen i Lillesand ble taksert samme år som den ble overført til A, men denne taksten er ikke fremlagt i saken – etter det opplyste fordi den ikke lenger eksisterer.
- (39) A har under disse omstendigheter ikke oppfylt sin bevisbyrde for at eiendommene eventuelt ikke hadde positiv nettoverdi på overdragelsestidspunktene. Det er A som har reell mulighet til å sikre og til å føre bevis for sine økonomiske forhold. SEB er til sammenligning henvist til å søke opplysninger som er tilgjengelige i offentlige registre.
- (40) Jeg har uansett vanskelig for å se at vederlagsfri overføring av fast eiendom ikke oppfyller vilkåret om at det må foreligge en formuesforskyvning. Dette må gjelde som et utgangspunkt selv om eiendommen er pantsatt. I den grad formålet med å overføre eiendom mellom ektefeller er å unngå kreditorbeslag, vil den personlige debitor normalt bestrebe seg på å nedbetale pantegjelden. Som det fremgår av lagmannsrettens dom i vår sak, var det ektefellenes forutsetning at "B skulle betale ned gjelden, slik at det etter hvert skulle skje en formuesoppbygging på As hånd". I tillegg kommer at fast eiendom ofte stiger i verdi, noe som også viste seg å være tilfelle for de aktuelle eiendommene. På denne bakgrunn mener jeg de to eiendomsoverdragelsene innebar formuesforskyvninger fra B til A.
- (41) Når det gjelder vilkåret om at det må foreligge gavehensikt, tar jeg utgangspunkt i Rt-2014-1248 avsnitt 44 der det fremgår at det kan foreligge gavehensikt selv om "den som yter gaven også har andre motiver enn å berike mottakeren".
- (42) Den omstendighet at fast eiendom overføres vederlagsfritt mellom ektefeller, skaper i seg selv en formodning for gavehensikt. Bs dårlige økonomi på overføringstidspunktet, sammenholdt med kreditorpågangen fra SEB i den aktuelle perioden, underbygger at formålet med disposisjonene var å unndra eiendommene fra kreditorbeslag. Som det fremgår av lagmannsrettens gjengivelse av As tilsvarende svar, hadde ektefellene "et ønske om å skjerme eiendommene i forhold til den virksomhet som B drev fra sitt tilholdssted i Sveits". Jeg finner det da klart at B hadde gavehensikt.
- (43) Jeg går så over til å vurdere omfanget av As ansvar knyttet til de to gaveoverføringene.
- (44) Spørsmålet er for det første om A var i god tro med hensyn til de faktiske forhold i tilknytning til vilkårene for verdierstatningsansvaret. I så fall skal ansvaret begrenses til berikelsen, jf. § 51 andre ledd.
- (45) I lovens formulering "god tro" må det innfortolkes et aktsomhetskrav. Selv om det ikke er grunnlag for å identifisere ektefeller ved vurderingen av kravet om god tro, har det formodningen for seg at ektefeller informerer hverandre om økonomiske forhold som berører dem begge.
- (46) Det er på det rene at det foreligger forsett med hensyn til at eiendomsoverdragelsene var gaver fra ektemannen. A var selvfølgelig klar over at hun ikke ytet vederlag, noe som for øvrig også kommer til uttrykk i ektepaktene gjennom avkryssing i gaverubrikken.

- (47) Videre finner jeg at A i det minste har utvist grov uaktsomhet med hensyn til manglende kunnskap om at ektemannen ikke var i stand til fullt ut å gjøre opp sine forpliktelser. Som jeg allerede har vært inne på, var gavetransaksjonene foranlediget av pågangen fra SEB sammenholdt med Bs vanskelige økonomiske situasjon. I bevisopptak for lagmannsretten forklarte A at hun visste at ektefellen kjøpte og solgte aksjer, og at "aksjemarkedet kan gå opp og ned". Hun var riktignok ikke kjent med "hvor stor risiko det var", eller "alle detaljer rundt gjeldsforholdene som forelå på tidspunktet for inngåelsen av ektepaktene". Slik detaljkunnskap kan imidlertid ikke være avgjørende. Sett opp mot ektefellenes felles forutsetning om å skjerme eiendommene mot kreditorbeslag, lå det i dagen at nettopp kreditorene kunne bli skadelidende. Berikelsesbegrensningen i ekteskapsloven § 51 andre ledd kommer under disse omstendigheter ikke til anvendelse.
- (48) I henhold til hovedregelen i § 51 første ledd kan kreditor holde seg til "verdien av det som er overført". Denne formuleringen reiser spørsmål både om tidspunktet og gjenstanden for verdiberegningen.
- (49) A gjør for det første gjeldende at det er eiendommenes nettoverdi på gavetidspunktet som er avgjørende, mens SEB anfører at nåverdiene må legges til grunn.
- (50) Ordlyden i § 51 første ledd løser ikke tolkningsspørsmålet på en entydig måte. Sammenhengen med bestemmelsens andre ledd tilsier imidlertid at det er gavens nåverdi – det vil si når kreditor gjør ansvar gjeldende – som må legges til grunn. Dette fordi ansvaret etter første ledd begrenses når gavemottakeren har vært i god tro, blant annet slik at utbytte som gavemottakeren har vunnet "før kravet ble gjort gjeldende ved søksmål", da ikke kan kreves tilbakeført, jf. andre ledd siste punktum. Motsetningsvis må gavemottakere som ikke har vært i god tro, finne seg i at også slikt utbytte omfattes av kreditors verdierstatningskrav. Siktemålet må være at kreditor kommer i samme stilling som om gaven ikke var gitt – verken bedre eller dårligere avhengig av om gaven senere synker eller stiger i verdi. På samme måte som ved anvendelsen av omstøtelsesreglene i dekningsloven, er det da nåverdien som må være avgjørende. Dette er også den mest utbredte oppfatning i juridisk teori, jf. eksempelvis Strøm Bull, Avtaler mellom ektefeller (1993) side 119.
- (51) A har videre anført at verdiberegningen uansett må begrenses til *selve gaveelementet* – det vil si til den forholdsmessige andel av verdistigningen basert på eiendommenes nettoverdi på gavetidspunktet.
- (52) Etter mitt syn er det ikke grunnlag for å isolere gaveelementet på denne måten. Det følger av lovens ordlyd at verdiberegningen skal foretas av "det som er overført", som i vårt tilfelle er eiendommene med påhvilende panteftelser. Gjenstanden for beregningen er da disse eiendommene med tilliggende rettigheter og plikter. Ut over fradrag for ytet vederlag i medhold av § 51 første ledd siste punktum, kan jeg ikke se at det er grunnlag for å gjøre delvis fradrag for verdien av det overførte. Fradrag for eventuelle kostnader kommer jeg tilbake til.
- (53) Jeg går da over til selve verdiberegningen.
- (54) Ved beregningen tar jeg utgangspunkt i eiendommenes markedsverdi, som i vår sak tilsvarer den verdi eiendommene hadde for A. Partene synes å være enige om at prisene eiendommene ble solgt for i 2009 og 2011, utgjør de relevante markedsverdiene.

Spørsmålet er i hvilken grad det skal gjøres fradrag for As samtidige nedbetaling av ektemannens pantegjeld.

- (55) SEB har gjort gjeldende at eiendommenes bruttoverdi må legges til grunn fordi gjeldsnedbetalingen oppveies av As regresskrav mot ektefellen. Jeg er ikke enig i dette, da jeg finner det klart at et eventuelt regresskrav på As hånd er tilnærmet verdiløst i en situasjon der ektefellen ikke har vært i stand til å gjøre opp sine forpliktelser. Dersom eiendommene hadde vært solgt med påhvilende panteheftelser, ville heftelsene åpenbart hatt en prisdempende effekt. Kreditorerne, som ellers må stå tilbake for foranstående heftelser, ville dessuten kommet klart bedre ut enn om gavene ikke var gitt. Et ansvar basert på bruttoverdiene ville også vært urimelig tyngende, og svekket gavemottakerens eventuelle egne kreditorers dekningsmuligheter.
- (56) Jeg finner det på denne bakgrunn klart at det må gjøres fradrag for nedbetaling av gjelden som på gavetidspunktet var sikret med pant i de to eiendommene. I likhet med lagmannsretten mener jeg det etter omstendighetene ikke er grunnlag for å gjøre fradrag for andre gjeldsnedbetalinger, heller ikke for nedbetaling under en realkausjon påheftet eiendommen i Lillesand året etter gavetransaksjonen. Jeg slutter meg på denne bakgrunn til lagmannsrettens verdiberegning, som også gjør fradrag for As utgifter til oppgraderinger av eiendommene i sin eiertid og for nødvendige salgsomkostninger.
- (57) A handlet forsettlig med hensyn til gavevilkåret og utviste for øvrig grov uaktsomhet. Det er da ikke grunnlag for å lempe ansvaret i medhold av § 51 tredje ledd. Lemping etter denne bestemmelsen er betinget av at gavemottaker bare har utvist uaktsomhet, jf. henvisningen til dekningsloven § 5-12 andre ledd.
- (58) Begge ankene må etter dette forkastes.
- (59) Ingen av partene har vunnet saken for Høyesterett, og sakskostnader for denne instans tilkjennes ikke, jf. tvisteloven § 20-2. Jeg finner ikke grunnlag for å gjøre unntak fra lovens hovedregel.
- (60) Når det gjelder sakskostnadene for de tidligere instanser, la lagmannsretten til grunn at SEB hadde vunnet saken og tilkjente sakskostnader i medhold av tvisteloven § 20-2 første, jf. andre ledd. Så lenge banken prinsipalt gjorde gjeldende at verdierstatningskravet omfattet eiendommenes samlede bruttoverdier på rundt 19 millioner kroner, var det ikke hjemmel for å tilkjenne sakskostnader på et slikt grunnlag. Etter mitt syn bør imidlertid banken tilkjennes delvise sakskostnader for de tidligere instanser i medhold av § 20-3. En vesentlig del av saken har gjeldt spørsmålet om SEB i det hele tatt har et krav mot A, noe SEB har fått medhold i. I tillegg kommer at deler av SEBs sakskostnader for de tidligere instanser har omfattet arbeid med verddivurderinger basert på et mangelfullt bevismateriale fremlagt av A. Sakskostnadene settes skjønnsmessig til 135 000 kroner både for tingretten og for lagmannsretten, til sammen 270 000 kroner.
- (61) Jeg stemmer for denne

D O M :

1. Ankene over lagmannsrettens dom, domsslutningen punkt 1, forkastes.

2. I sakskostnader for tingretten og lagmannsretten betaler A til Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ) 270 000 – tohundredeogsyttitusen – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne dom.
3. Sakskostnader for Høyesterett tilkjennes ikke.

- (62) Dommer **Bårdsen:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.
- (63) Dommer **Kallerud:** Likeså.
- (64) Kst. dommer **Kaasen:** Likeså.
- (65) Justitiarius **Øie:** Likeså.
- (66) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne dom:

D O M :

1. Ankene over lagmannsrettens dom, domsslutningen punkt 1, forkastes.
2. I sakskostnader for tingretten og lagmannsretten betaler A til Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ) 270 000 – tohundredeogsyttitusen – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne dom.
3. Sakskostnader for Høyesterett tilkjennes ikke.

Riktig utskrift bekreftes: